

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1CoE/125/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415200902
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5415200902.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a členov senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Adriany Gallovej, v exekučnej veci oprávneného: Ing. F. C., nar. XX.XX.M., bytom D. D., T. V. XXXX/XX, podnikajúci pod obchodným menom Ing. F. C. - MEDIACOM, IČO: 32 279 370, zast. JUDr. Idou Cabanovou, advokátkou so sídlom v D. D., K. P. XX, proti povinnému: N. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., D. XXXX/XX, podnikajúceho pod obchodným menom N. J., IČO: 32 727 551, zast. Consilior Iuris, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Miletičova 23, IČO: 47 231 157, pre vymoženie pohľadávky 72.469,65 Eur a trov exekúcie, ktorá exekúcia bola vedená pred súdnym exekútorom JUDr. Petrom Kohútom, Exekútorský úrad so sídlom v D. D., K. P. XX, pod sp. zn. EX 178/14, na základe odvolania oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 7Er/60/2015-1120 z 26.5.2016, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 7Er/60/2015- 1120 z 26.5.2016, p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil exekúciu. Rozhodnutie o trovách exekúcie si vyhradil až po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil okresný súd s poukazom najmä na ustanovenia § 57 ods. 1 písm. b), § 58 ods. 1 Exekučného poriadku v podstate tým, že uznesením tunajšieho krajského súdu, sp.zn. 13Cob/40/2016 bol zrušený rozsudok tamojšieho okresného súdu, č.k. 2Cb/19/2010-68 z 2.11.2010, ktorý je exekučným titulom, na základe ktorého je vedená exekúcia voči povinnému. Zrušenie rozhodnutia, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, je dôvodom na jej zastavenie.

2. Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas odvolanie oprávnený. Podanie odvolania odôvodnil nasledovne: „Krajský súd v plnej miere vyhovel žalovanému, ktorého hlavným odvolacím argumentom bolo, že okresný súd mal povinnosť doručovať opakovane súdne zásielky okrem adresy miesta podnikania, ktorú odporca vôbec nespochybnil, aj na iné adresy známe súdu a to adresy známe z výpisu zo živnostenského registra ako prevádzkarne a aj na adresu, ktorá bola známa súdu a to adresa zaznamenaná na obálke čl. 49 spisu „areál elektrovodu“. V odôvodnení odvolacích súd uviedol: „Zo zákonného ust. § 48 ods. 3 O.s.p. vyplýva, že na to, aby mohlo dôjsť k účinnému doručeniu na základe fikcie, musia byť súčasne splnené dve zákonné podmienky. Sú nimi: - nemožno doručiť písomnosť na adresu miesta podnikania, ktorá je uvedená v obchodnom registri alebo v inej evidencii ustanovenej osobitným zákonom, v ktorom je osoba zapísaná, - iná adresa fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom, nie je súdu známa. Proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/40/2016 z 12.4.2016, ktorým došlo k zmene uznesenia Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-176 z 30.12.2015 tak, že rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 z 02.11.2010, predstavujúci vykonávaný exekučný titul v tomto konaní, bol po viac ako piatich rokoch protizákonne zrušený a vec bola vrátená tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Uvedené uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 2.5.2016. V lehote určenej zákonom podal dovolanie pôvodný oprávnený spoločnosť

REKOSTAVEX, s.r.o., Zákamenné 709 i oprávnený Ing. F. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom: T. V. XX D. D., ktorý na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.2.2011 ako postupník vstúpil do konania na miesto pôvodného oprávneného. Mám za to, že krajský súd v napadnutom uznesení nezohľadnil a nevyrovnal sa s relevantnou právnou normou aplikovateľnou na konkrétny prípad Ústavný súd SR nazýva nielen zjavnou neodôvodnenosťou súdneho rozhodnutia, ale aj „arbitrárnosťou“ (svojvoľnosťou) súdneho rozhodnutia, nakoľko táto úprava vyplývajúca z ust. § 48 OSP vychádza zo záväznosti údajov uvedených v obchodnom, resp. inom registri a spája s vrátením zásielky doručovanej na adresu právnickej osoby uvedenej v obchodnom či inom registri a s uplynutím trojdňovej lehoty počítanej od vrátenia nedoručenie zásielky účinky riadneho doručenia písomnosti. Vzhľadom na špecifickosť úpravy doručovania právnickým osobám nemožno na tento prípad aplikovať ustanovenia o doručovaní fyzickým osobám (§ 47 OSP). V tomto prípade sa už nevyžaduje pokus o opakované doručovanie ani upovedomenie o ňom, prípadne upovedomenie o uložení zásielky na pošte alebo na orgáne obce. Krajský súd v napadnutom uznesení sa nevysporiadal a nerešpektoval rozhodnutie NS SR č.k. 1MOber 2/2014 zo dňa 27.01.2015 vydané v tomto konaní a odmietol byť viazaný právnym názorom dovolacieho súdu, ktorý zákonnosť doručovania súdnych zásielok odporcovi mal povinnosť preskúmať, generálny prokurátor SR a Najvyšší súd SR sa v celom rozsahu stotožnil s dôvodom vytýkaným napadnutým rozhodnutiam, kde generálny prokurátor SR sa oboznámil a preskúmal zákonnosť doručovania súdnych zásielok žalovanému. Ak okresný súd v pôvodnom konaní vedenom pod č.k. 2Cb/19/2010 postupoval pri doručovaní zásielok toho času žalovanému podľa ustanovenia § 48 ods. 3 OSP, t. j. boli pre fikciu doručenia splnené procesné predpoklady (súd nepoznal inú adresu podnikateľa, zásielka bola doručovaná na adresu, ktorá je miestom podnikania, ktoré má oporu v platnom zápise v príslušnom živnostenskom registri a zásielka sa vrátila súdu ako nedoručená), nie je možné o veci samej konať v ďalšom konaní,..." NS SR č.k. 1MOber/2/2014 zo dňa 27. januára 2015: „Súd prvého stupňa rozhodol o povolení odkladu exekúcie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý však vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, opomínajúc základnú zásadu aplikovanú v občianskom súdnom konaní, a to zásadu rei iudicatae formulovanú ustanovením § 159 ods. 3 O.s.p.“. Najvyšší súd zdôrazňuje záver formulovaný aj generálnym prokurátorom, že za predpokladu, že by bolo možné uplatňovať určovací návrh, či existuje právo na plnenie, o ktorom plnení ako povinnosti bolo už právoplatne rozhodnuté, by dochádzalo k porušovaniu zásady zakotvenej v ustanovení § 159 ods. 3 O.s.p. a zároveň k preskúmaniu právoplatného rozhodnutia v odvolacom konaní, čo právny poriadok Slovenskej republiky nepripúšťa..." Krajský súd Žilina v napadnutom uznesení č. k. 13Cob/40/2016 zo dňa 12.4.2016 sa nevysporiadal a nerešpektoval rozhodnutie KS Žilina (toho istého senátu) č.k. 13Cob/25/2015 zo dňa 11.02.2015 v konaní o určení, že právo na plnenie priznané rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 02.11.2010 neexistuje. V zmysle obálky na č.l. 49 spisu mal krajský súd preukázané, že predmetné uznesenie bolo N. J. doručované podľa ust. § 48 ods. 3 O.s.p., t. j. zákonným spôsobom, keďže fikcia doručenia je upravená práve ust. § 48 ods. 3 O.s.p....“ Podľa ust. § 159 ods. 3 O.s.p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Mám za to, že ak Najvyšší súd Slovenskej republiky a Krajský súd v Žiline a v neposlednom rade preskúmal zákonnosť doručovania povinnému i exekučný súd v Dolnom Kubíne dospeli k uvedeným záverom, mali povinnosť preskúmať zákonnosť doručovania a ak zhodne dospeli, že doručovanie bolo zákonné, až následne mohli potvrdiť právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudku OS Dolný Kubín 2Cb/19/2010-68 zo dňa 02.11.2010 nakoľko iba doručený rozsudok je právoplatný“. Na základe uvedeného navrhol návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnuť.

3. K odvolaniu oprávneného sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril povinný, navrhujúc potvrdenie napadnutého uznesenia ako vecne správneho, v podstate tak, že z obsahu odvolania sa nedá zistiť, akú nesprávnosť napadnutého uznesenia oprávnený namietal. Exekučný súd v prípade zrušenia rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, ani iné rozhodnutie ako zastavujúce vydať nemôže. Polemika oprávneného o správnosti rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sa nedotýka napadnutého rozhodnutia a preto sa k tejto časti odvolania ani nevyjadruje.

4. Vzhľadom na to, že vec bola krajským súdom rozhodovaná za účinnosti procesného kódexu účinného od 1.7.2016 (zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“), odvolací súd bol povinný pri svojom postupe aplikovať úpravu účinnú od 01.07.2016 (§ 470 ods. 1 CSP) s tým, že účinky procesných úkonov súdu prvej inštancie ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP).

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 379 a 380 CSP a toto rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

6. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p., účinných v čase rozhodovania okresného súdu. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je vecne správne a poskytuje dostatočný základ pre jeho výrok, pričom krajský súd na zdôraznenie správnosti dodáva:

7. Elementárnym predpokladom vedenia každého exekučného (či vykonávacieho) konania a následného vedenia exekúcie je existencia vykonateľného a účinného exekučného titulu, na podklade ktorého sa výkon exekúcie žiada.

8. V posudzovanom prípade sa exekúcia viedla na základe exekučného titulu - tzv. „kontumačného“ rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 2Cb/19/2010-68 z 2.11.2010, ktorý mal podľa vyznačenej doložky právoplatnosti a vykonateľnosti nadobudnúť vo výroku I. (ktorým bola judikovaná povinnosť plniť tam špecifikovanú istinu s príslušenstvom) právoplatnosť 6.12.2010 a vykonateľnosť 9.12.2010 a vo výroku II. (ktorým bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania) právoplatnosť 22.12.2010 a vykonateľnosť 25.12.2010. Aj v snahe odvrátiť predmetné exekučné konanie povinný inicioval „konanie“, v ktorom žiadal zrušenie vyššie označeného kontumačného rozsudku - rozsudku pre zmeškanie (exekučného titulu) z dôvodu, že tento mu nebol účinne doručený, v dôsledku čoho nemohol nadobudnúť právoplatnosť ani vykonateľnosť. O tomto návrhu bolo právoplatne rozhodnuté uznesením tunajšieho krajského súdu, sp.zn. 13Cob/40/2016 z 12.4.2016 (právoplatným a vykonateľným 2.5.2016) tak že tunajší krajský súd uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 2Cb/19/2010-176 z 30.12.2015 (ktorým bol návrh žalovaného - v tomto exekučnom konaní povinného na zrušenie predmetného kontumačného rozsudku - exekučného titulu, zamietnutý) zmenil tak, že predmetný kontumačný rozsudok zrušil a vec vrátil tamojšiemu okresnému súdu na ďalšie konanie. V dôvodoch tohto unesenia tunajší krajský súd konštatoval, že predmetný rozsudok nemohol nadobudnúť právoplatnosť, a to pre nekvalifikované doručenie (z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok na vznik tzv. fikcie doručenia v zmysle § 48 ods. 3 O.s.p.) nielen samotného rozsudku, ale i termínu pojednávania, ktoré mu predchádzalo, čo vyústilo do ospravedliteľnosti dôvodu neprítomnosti žalovaného (povinného) na tomto nariadenom pojednávaní.

9. Dôsledkom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia tunajšieho krajského súdu, sp.zn. 13Cob/40/2016 z 12.4.2016, je zrušenie exekučného titulu (rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 2Cb/19/2010-68 z 2.11.2010) a tým i strata jeho právoplatnosti a vykonateľnosti. Zrušené rozhodnutie prestáva normatívne existovať, hoci nemožno poprieť, že kauzálna jestvuje naďalej.

10. Súd rozhodujúci v exekučnom konaní (bez ohľadu na stupeň jeho inštancie) nie je v žiadnom prípade oprávnený posudzovať správnosť rozhodnutia, na podklade ktorého došlo k právoplatnému zrušeniu exekučného titulu, z ktorého dôvodu sú odvolacie námietky oprávneného vyjadrujúce nespokojnosť odvolateľa s tým ako bolo „o osude jeho exekučného titulu“ rozhodnuté v inom samostatnom civilnom konaní vrátane námietok snažiacich sa spochybníť správnosť záverov takéhoto rozhodnutia, absolútne (právne) irelevantné. Len pre úplnosť odvolací súd poznamenáva, že odpoveď na všetky tieto argumenty odvolateľa sú obsiahnuté v samotnom uznesení tunajšieho krajského súdu, sp.zn. 13Cob/40/2016 z 12.4.2016, ktoré detailne objasňuje dôvody, pre ktoré bolo vydané.

11. Pre exekučný súd je rozhodujúcim a nepochybným faktom skutočnosť, že od 2.5.2016 (t.j. od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia tunajšieho krajského súdu, sp.zn. 13Cob/40/2016 z 12.4.2016) neexistuje vykonateľné a účinné rozhodnutie, na podklade ktorého by bolo možné predmetnú exekúciu viesť.

12. Vzhľadom na absenciu elementárneho predpokladu exekučného konania - a to existenciu exekučného titulu, na podklade ktorého by bolo možné exekúciu voči povinnému ďalej viesť, okresný súd postupoval správne, keď v zmysle § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku predmetnú exekúciu zastavil. Len pre úplnosť odvolací súd podotýka, že ak by aj v konaní vedenom na tamojšom okresnom súde pod sp.zn. 2Cb/19/2010 opätovne došlo k vydaniu rozsudku, ktorým by bolo žalobe žalobcu vyhovie (či už v identickom alebo inom rozsahu), bolo by toto rozhodnutie ďalším - iným exekučným

titulom, na podklade ktorého by bolo možné iniciovať a viesť len „nové“ exekučné konanie, a nie pokračovať v predmetnom exekučnom konaní.

13. Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. V zmysle konštantnej judikatúry (napr. uznesenia sp.zn. II. ÚS 78/05, IV. ÚS 342/2010) odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní teda nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

14. Vzhľadom na uvedené odvolací súd nepovažoval odvolanie oprávneného za dôvodné, a preto rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

15. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné

uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu (§ 77 CMP).

Ak nebude povinnosť vyplývajúca z rozhodnutia okresného súdu v nadväznosti na potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu dobrovoľne splnená, možno sa domáhať výkonu rozhodnutia postupom podľa § 370 a nasl. CMP na súde príslušnom podľa miesta bydliska maloletého.